

Громадянин Шеляженко Юрій Вадимович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає частині першій статті 8, частинам другій, третій, четвертій статті 15, частині другій статті 34, першому реченню частини першої, другому реченню частини четвертої статті 35, статті 40, окремому припису частини першої статті 54, частині першій статті 55, частині першій статті 62, окремому припису частини першої статті 65 Конституції України (є неконституційною), частину другу статті 436² Кримінального кодексу України від 5 квітня 2001 року № 2341–III (далі – КК України).

Автор клопотання стверджує, що юридична невизначеність припису частини другої статті 436² КК України призводить до його невідповідності конституційним принципам презумпції невинуватості і верховенства права; порушує гарантії заборони цензури і свободи політичної діяльності, не забороненої законом; ускладнює виконання обов'язку із захисту Вітчизни, а також порушує конституційні права громадян на: вільне поширення інформації, свободу світогляду і віросповідання, звернення до державних органів і посадових осіб, свободу творчості, захист судом прав і свобод людини і громадянина.